

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Державного спеціалізованого комерційного Ощадного банку України (Ощадбанк України) щодо офіційного тлумачення положень підпункту “л” пункту 1 статті 5 Декрету Кабінету Міністрів України “Про податок на добавлену вартість”

м. Київ
13 липня 1999 року
№ 40-у/99

Справа № 2-38/99

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Тимченка Івана Артемовича – головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,
Козюбри Миколи Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мартиненка Петра Федоровича,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Німченка Василя Івановича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Селівона Миколи Федосовича – суддя-доповідач,
Тихого Володимира Павловича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Яценка Станіслава Сергійовича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Ощадбанку України щодо офіційного тлумачення положень підпункту “л” пункту 1 статті 5 Декрету Кабінету Міністрів України “Про податок на добавлену вартість” від 26 грудня 1992 року (№ 14-92).

Заслухавши суддю-доповідача Селівона М.Ф. та розглянувши матеріали звернення, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. У конституційному зверненні Ощадбанк України просить дати офіційне тлумачення положень підпункту "л" пункту 1 статті 5 Декрету Кабінету Міністрів України "Про податок на добавлену вартість" від 26 грудня 1992 року, яким передбачається звільнення від податку на добавлену вартість операцій, які здійснюються за грошовими вкладками, розрахунковими, поточними та іншими рахунками.

Суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що видача компенсаційних сертифікатів є складовою частиною операцій стосовно грошових вкладів, їх розрахунково-касового обслуговування, а не окремою банківською послугою, і тому не підлягає оподаткуванню податком на добавлену вартість.

2. Підставою для конституційного звернення, як вважає Ощадбанк України, стало неоднозначне тлумачення і застосування положень зазначеного Декрету арбітражними судами, Національним банком України та Комітетом з питань фінансів і банківської діяльності Верховної Ради України.

3. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних звернень (подань) своєю ухвалою від 7 липня 1999 року відмовила у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пункту 3 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

4. Відповідно до змісту Конституції України та Закону України "Про Конституційний Суд України" офіційне тлумачення законів, які втратили чинність, не належить до компетенції Конституційного Суду України.

Декрет Кабінету Міністрів України, який за змістом і юридичною силою є актом законотворчості, втратив чинність з введенням в дію Закону України "Про податок на додану вартість" від 3 квітня 1997 року (№ 168/97-ВР).

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 13, 14, 45, 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Ощадбанку України щодо офіційного тлумачення положень підпункту “л” пункту 1 статті 5 Декрету Кабінету Міністрів України “Про податок на добавлену вартість” від 26 грудня 1992 року на підставі пункту 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ